

Čím je zatížená vlastní karma

Vlastní karma může být zatížená různými situacemi: jedinec se zřekne narozeného dítěte, nechce mít děti, ženy nechťejí otěhotnět. Přerušením těhotenství, zvláště pokud k tomu dochází častěji, se karma velmi zatíží. Nejedná se jen o skutečný fyzický zákrok, ale také o myšlenku na přerušování těhotenství. To se týká jak žen, tak i mužů, nezávisle na jejich věku. U žen po potratu (nebo když někdo ženě poradil, aby šla na potrat) se může objevit například cysta vaječniku. Muž, který nutí ženu, aby šla na potrat, může pocítit slabost v kříži. Tato slabost se projevuje bolestmi v této oblasti, následně mohou vzniknout potíže s prostatou, objevit se adenomy a raná impotence. Jestliže má člověk v úmyslu zničit život budoucího dítěte, ať už to projeví slovně, emocionálně nebo v myšlenkách, porušuje hlavní zákon života, za což většinou zaplatí svým zdravím a špatným osudem. Lidé, kteří v rámci svých povinností, nebo dokonce za peníze přerušují normální cyklus narození člověka, tedy provádějí potraty, si vytvářejí nejhorší typ karmy. Vidíme je všude kolem sebe, jsou to lidé od narození tělesně postižení; dále lidé, kteří prožili velké úrazy a kteří se až do konce života stali nemožnými; mentálně narušení lidé.

Účinky vlastní karmy je možné zeslabit a zlepšit činnost, která podporuje život na Zemi, jako například výchovou sirotka, adopcí dítěte, jež nikdo nechce, pomocí lidem, kteří to potřebují, péčí o staré a přestárlé občany. Záslužným činem je i vysvětlení karmické odpovědnosti dětem a mladým lidem. Uvědomte si jednu životní pravdu: člověk, který v sobě zničil cit lásky, se nemůže ničím vyléčit; láska a radost jsou v životě nejlepším lékem.

Sexuální odchylky a karma

Všichni živí tvorové na Zemi mají svůj program zachování rodu. Sami si určují, s kým a jak proběhne pohlavní styk. Nevědomé programy, které člověku předali jeho předci, mohou narušit program zachování rodu, což se projevuje v jeho odlišném chování. Různé odchylky od normy můžeme pozorovat například u lesbiček, homosexuálů a lidí, kteří onanují. Výjimku tvoří případy, kdy jejich chování závisí na životních okolnostech, příkladem může být násilná dlouhodobá izolace od styku s osobami opačného pohlaví.

Podívejme se nejdříve na lidi, kteří onanují. Tak silnou orientaci vědomí způsobují programy rozpačitosti, ostýchavosti, strachu, stydlivosti a pohrdání, takže člověk není schopen normálního pohlavního styku.

Nevědomý program uraženosti na člověka, jenž byl dříve oblíben či milován (vzájemné vztahy mezi přáteli), předaný jako dědictví, může vést ke změně sexuální orientaci (lesbičky a homosexuálové). Podvědomí se snaží potlačit program uraženosti tím, že zvyšuje stupeň připoutanosti ženy k ženě nebo muže k muži. Homosexualita může vzniknout také jako pokus o naplnění vyhasínajícího pocitu lásky a naplnění připoutanosti jednoho člověka k druhému. Podíváme-li se na tuto otázku globálně, pak by měl člověk milovat celý svět, to znamená všechny lidi, a nedělat přitom příliš velké rozdíly. Pocit intimního sblížení tvoří jen velmi malou část této obrovské lásky. Jestliže dojde k otupení nebo pohasnutí podvědomého pocitu univerzální, velké lásky, pak pokusem o její kompenzaci může být láska ke stejnému pohlaví.

Tato láska vzniká na základě programu zvráceného sexuálního chování, který nutí člověka, aby postupoval právě takovým způsobem. Každý nevědomý program v mimovědomé formě života představuje nemoc,

zvláště pak nemoc duše. Nemoc duše ovlivňuje vědomí člověka, vyvolává odchylky, jež jsou zaznamenány jako psychické nemoci, špatné charakterové rysy a nebezpečné vášně.

Lásku ke stejnému pohlaví (homosexualitu) je potřeba považovat za nemoc mimovědomých struktur v jednotlivých polích. Čím více člověk používá programy lásky ke stejnému pohlaví, tím se tato láska stává silnější a vyvolává více změn. Žena, u níž se projevuje zvrácené biologické chování, podněcuje na úrovni mimovědomých struktur degenerační proces svých potomků (program se předává dětem v nevědomé podobě). Podobný proces probíhá i u homosexuálního muže.

Nevědomý program lásky ke stejnému pohlaví narušuje v mimovědomé formě života struktury, které jsou zodpovědné za imunitu těla a jednotlivých polí člověka, za projev volných vlastností a zdraví potomků. Dochází k silnému zkreslení parametrů osudu, zpravidla špatným směrem. Při kontaktu s homosexuály nebo lesbičkami dochází k různým nedorozuměním a nepříjemným situacím. Program lásky ke stejnému pohlaví přitahuje zároveň zvrácené negativní situace, například jsou tito lidé napadáni, je jimi pohrdáno, všichni se jim vyhýbají.

Opakem všeho, co jsme si zde popsali, je vzájemná láska muže a ženy, která posiluje duchovní stránky, odstraňuje nevědomé karmické programy, a tím navzájem léčí nejen samotného člověka, ale i jeho budoucí děti. Jedním z mechanismů, který může odstranit nevědomé karmické programy v mimovědomé formě života, je orgasmus. Silný orgasmus jako projev kosmických tvůrčích sil napojuje člověka na příslušné vrstvy ve vesmíru, odstraňuje vedlejší programy v mimovědomé formě života a z energetického pohledu posiluje její struktury.

Jak si člověk v těžké situaci může pomoci? Za své by měl pochopit a uvědomit si, že žije v harmonickém světě. Vnitřní i vnější harmonii je možné snadno narušit účinky jediného jevu, jímž je nesprávné emocionální myšlení. Proto je nezbytné, aby se vnitřní stav vědomí člověka ztotožnil s pocitem smíření. Uvědomte si, co vám může přinést příští den: určitě to bude něco špatného, i dobrého, něco nepěkného, ale i překrásného; to všechno byste měli přijmout stejným způsobem. Jestliže člověk s pokorou přijme různé životní situace, ušetří si velké množství sil (které spalují emoce), které by jinak věnoval zbytečné kritice vzniklé situace. Člověk může zachovaný potenciál životní energie využít k lepšímu řešení jiných problémů a k vnitřnímu duchovnímu vývoji.

Dále si uvědomte, že lidská logika, jež chce vše stále větší a lepší, je jednou stránkou věci, ale logika Boha, usilující o spravedlnost a rozvoj, je její druhou stránkou. Z toho vyplývá, že člověk si v jakékoli karmické události může pomoci tím, že se bude správně orientovat, že naváže správné vztahy a vykoná správné skutky.

NALEZENÍ PŘÍČINY NEMOCI PŘINÁŠÍ UZDRAVENÍ

Jestliže člověk nepozná příčinu své nemoci, přesune ji jen na jiný orgán, na osud, na svoji psychiku, popřípadě nemoc přejde do jeho budoucího života nebo ji předá svým dětem. Člověk nemůže vyléčit svoji nemoc bez duchovní proměny. Jak bychom měli postupovat?

1. Udělejte si analýzu života svých rodičů. Pokuste si zjistit programy, jež vám mohli předat. To snadno určíte podle jejich charakteru, práce, kterou vykonali (vykonávají), a osudu. Přibližně totéž se stane i vám.

2. Hlavní pozornost věnujte životu svých příbuzných, zaměřte se na to, za jakých okolností zemřeli.

3. Podívejte se, jak žili (žijí) vaši rodiče, jaký byl jejich vzájemný vztah, jaký měli (mají) vztah k dětem (k vám) a k ostatním lidem.

4. Vzpomeňte si, zda ve vaší rodině nezemřelo dítě, pokud ano, jak k tomu došlo; zaměřte se na to, zda ve vaší rodině neproběhl potrat, pokud ano, za jakých podmínek a jaké k němu byly důvody.

5. Uvědomte si, zda vaši rodiče byli (jsou) věřící, jaký byl jejich život z mravního hlediska, o čem vám vyprávěli a jaké bylo (je) jejich myšlení.

6. Udělejte si analýzu svého vlastního života. Najděte události, které se uskutečnily nezávisle na vaší vůli a vy jste je nemohli nijak ovlivnit. (Budete-li analyzovat vývoj situace, můžete najít různé způsoby jejího řešení. Všechno probíhalo pomalu a netečně do chvíle, kdy jste se definitivně rozhodli. Rozhodnutí jste mohli udělat nevědomě, pasivně. Ale uskutečnilo se.) Podívejte se na silné a slabé stránky vašeho charakteru. Které rysy vašeho charakteru vám v životě pomohly, abyste získali sebedůvěru a abyste byli spokojení? Které rysy měly opačný účinek, to znamená, které se staly překážkou ve vašem životě, oslabily vás a kvůli nim jste se stali závislími? Odpovězte si na následující otázku – co chcete od života? Co vás v životě znepokojuje, dráždí, rozčiluje? Podrobněji se zaměřte na to, čím a jak začínají vaše obavy, podráždění, urážlivost. Pozorujte sami sebe na samém počátku negativní situace a snažte se ji nahradit pozitivním myšlením.

Zvláštní pozornost věnujte tomu, jakým způsobem reagujete na vzniklou situaci. Tím zjistíte, jak silné jsou vaše nevědomé programy agrese, zlosti a kolik lásky ve vás je.

Určete si, která ze šesti pohnutek (sebezáchova, zachování rodu, vůdcovství, svoboda, spravedlnost, tvorba) je u vás nejvíce vyjádřená a zpracovaná.

Na otázku, zda jste se odklonili od vesmíru, vám dá odpověď jednoduchý test, a sice, když si do náručí vezmete dítě. Děti nechtějí být u člověka, který odnímá energii, který je z energetického hlediska slabý, jehož vědomí je plné agrese a jenž není dobrý člověk. Energetické struktury dítěte nejsou chráněny, a proto je jeho energie snadno dostupná. Zato jeho intuice je velká. Nechce-li být u takového člověka, začne plakat.

7. Vzpomeňte si, jaké nemoci jste od svého narození prodělali. Nezapomeňte se zeptat, jaký byl váš porod a okolnosti s ním spojené.

Napište si na papír všechny svoje slabé stránky a problémy a začněte okamžitě pracovat. Za prvé si odpovězte na otázku: co očekáváte od života? Začněte měnit své zvyky. Nejdříve se snažte o to, abyste se zbavili rušivých a špatných zvyků. Dále se zaměřte na komunikaci a kontakty a usilujte o změnu vztahů k ostatním lidem, přírodě, událostem. Buďte trpělivější, jemnější, vnímavější a chápavější. Předávejte lásku blízkým lidem, omluvte své nepřátele a odpusťte jim. A nezapomeňte na nejdůležitější věc: vnímejte, jak kolem vás proudí život a láska velkého organismu – vesmíru. Odpovídejte mu stejným způsobem. Ve všem, co děláte, usilujte o jednotu a spravedlnost života. Fyzicky vnímejte tuto lásku a reagujte stejným citem.

Životní zkoušky a nemoci se rozplynou jako černé mraky a znovu zasvítlí slunce. Nechtějte být za každou cenu středem pozornosti. Čestný a spravedlivý život vám dá všechno, co si zasloužíte. Snažte se o to, abyste v průběhu svého života dostali, a hlavně pocítili největší odměnu – radost a štěstí.

Hlavní zkouška v životě, provokace života, spuštění karmy

Začneme od konce – u spuštění karmických zkoušek. Člověk si v závislosti na karmě vytvořené v minulosti vytváří balík dobrých a špatných karmických programů a dluhů, které musí zpracovat ve stávajícím životě. Část jeho života, a bývá to většinou na začátku, má velmi pozitivní průběh. Člověk roste a vyvíjí se normálním způsobem, má rodinu, práci a je zdravý. Žije několik let spokojeným životem a najednou – bác, spustil se negativní karmický program. Došlo k rozpadu rodiny, zemřel partner, materiální zajištění se prudce zhoršilo – vyhořel dům, v zemi začaly změny sociálního systému a rodina se ocitla na pokraji bídy. Existuje však i jiná varianta: člověk se kvůli špatným rysům svého charakteru a vlivem negativních programů dostal do vězení. Odpykal si svůj trest, zamyslel se nad svým životem a po propuštění začal žít zcela jinak. Založil si pevnou, přátelskou a milující rodinu. Materiálně se zajistil a jeho život se stabilizoval.

Nyní se podívejme na hlavní životní zkoušku. Každý člověk projde ve svém životě určitou životní zkouškou. Jestliže se člověk podívá na život svých předků, může si tuto zkoušku předběžně určit. Uvedeme si příklad: dědeček opustil rodinu, otec udělal totéž a nyní je na řadě syn. Zvládne založit pevnou rodinu, aby děti netrpěly bez otce, nebo tuto karmu ponese dál? „Úroda je velká, ale dělníků je málo,“ říká na toto téma Ježíš Kristus. Proto každý člověka musí ve svém životě projít svou hlavní zkouškou.

Podívejme se nyní na provokace života. Jestliže má člověk slabiny, to znamená uložený program zla, život mu bude neustále vytvářet situace, v nichž by se tento program mohl projevit a otevřít se. Vznikne-li ta-

kováto situace, program se buď zpracuje, nebo se více prohloubí. Pokud je člověk schopen tuto situaci přijmout, nepovolí, vydrží a nevzdá se, karma se odstraní, zkoušky skončí a lekce je zpracovaná. Člověk odstranil problém a na řadu přichází jiná karmická lekce. Jaká tato lekce bude? Odpověď mohou dát jen vládci karmy. V každém případě je potřeba tuto lekci přijmout s pokorou, dát jí smysl a zpracovat ji. Potom přicházejí další lekce a všechno se zase opakuje. Jakmile ve vaší mimovědomé formě života nebudou žádné karmické uzly, dozráli jste pro království nebeské, můžete projít „skrze ucho jehly“, ztělesnit se ve vědomém poli, jehož domovem je celý vesmír.

Mnoho lidí žije stejným způsobem: podstupují potraty, způsobují skandály, vysmívají se Božím přikázáním a nedělají si žádné starosti. Proč? Každý člověk má v mimovědomé formě života svůj zdroj vytrvalosti a odolnosti. Tento zdroj nás spojuje s dárcem života – vesmírem, který je nekonečný, a proto není možné mimovědomé formy života jen tak narušit. Někteří lidé však tento zdroj vyčerpali a dále nedělají nic jiného, než jen hřeší. Chtějí-li lidé přežít, potřebují mnoho sil k vytvoření bílé karmy.

Vzpomeňte si, že životaschopnost národa byla dříve určená přítomností proroků a svatých. Byli to právě oni, kteří svými osobními zásluhami vytvářeli bílou karmu, jež stačila pro mnoho budoucích generací. V současné době je tento potenciál vyčerpáný a nová společnost jej nemůže vytvořit. Proroci jsou nyní považováni za šílence a svatí za tiché blázny. Podmínky na planetě Zemi svědčí o tom, že zaopatřování skončilo a že je potřeba, aby každý člověk přiložil ruce k dílu.

O touhách a smyslovém uspokojení

Hlavní chybou člověka je to, že sám sebe ztotožňuje s touhou a pocity. Duch a duše jsou něco jiného než touha a pocit. Abychom mohli posoudit, co je to pocit nebo touha, je potřebné dát pocitu nebo touze životní energii, pustit je do vědomí, dovolit jim, aby se „prošly“ po těle. Jestliže tento proces probíhá nevědomě, program touhy a smyslového uspokojení se stává natolik silným, že se člověk začne zabývat pouze tím, že tento program obsluhuje a stává se jeho otrokem. Pokud je duše člověka dostatečným způsobem vyvinutá a pokud se nachází na vyšší úrovni, člověk se nenechá spoutat, ale naopak je schopen své touhy, pocity a věci ovládat.

Člověk se snaží uspokojit své tužby a vůbec si neuvědomuje, že zasahuje do programu, jehož pomocí k sobě připoutává jiného člověka. Tento program přivádí do mimovědomé formy života oběti a začne ovlivňovat vědomé chování, například muž si při kontaktu se ženami vytvoří obraz pouze jedné ženy. To je klasický příklad připoutání. Vytvořený obraz zůstává ve vědomí člověka jako dominantní, to znamená, že překrývá a ignoruje všechny ostatní ženy.

Obraz připoutání, stejně jako všechny ostatní nevědomé programy, poškozují duchovní struktury člověka, vyvolává konflikty v jeho osudu a dává mu zvrácenou podobu. Tento stav v některých případech zanechává vážné následky na zdraví člověka, který je připoutáván k jinému člověku, aniž by to vůbec tušil. Lidé rychle ztrácejí svoji životní sílu a většinou umírají. Chtěl bych ještě jednou zdůraznit, že mimovědomá struktura života člověka reaguje nepřátelsky na každý cizí nevědomý program, snaží se jej odstranit a nutí člověka například k sebevraždě.